

عنوان مقاله:

معرفی اکتومیکوریز به عنوان نوعی کود زیستی و نقش آن در کشاورزی و توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی برنامه ریزی، حفاظت، حمایت از محیط زیست و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اکبر سهرابی - استادیار گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان

فاطمه قدوسی فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان

محمودرضا سعدی خانی - دانشجوی دکتری گروه علوم خاک دانشکده کشاورزی دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

میکوریزا عبارت است از نوعی همزیستی متقابل (mutualism) بین میسلیومهای قارچ و ریشه گیاهان عالی که در آن هر دو قارچ و گیاه میزبان جهت رشد و بقای خود از مزایای حاصل از این همزیستی بهره می برند. حال با توجه به افزایش فزاینده جمعیت و نیاز هر چه بیشتر به توسعه فضاهای سبز و گسترش جنگلها و برخورداری از یک محیط زیست سالم، اهمیت قارچ های میکوریزا به عنوان یک ابزار قوی و مفید مدیریت فضاهای سبز روشن می گردد. در شرایطی که سطح وسیعی از اراضی بالقوه و مستعد می توانند تبدیل به جنگل گردند و یا جنگلهای از بین رفته ای که در انتظار تجدید حیات و احیای مجدد خ ود هستند بایستی بیش از پیش، نقش و جایگاه ویژه قارچهای میکوریزا مورد توجه خاص برنامه های راهبردی کشور قرار گیرد. میکوریزا به دو نوع درونی و بیرونی تقسیم بندی می شود. همچنین میکوریزا شامل غلاف، لایه تانن، شبکه هارتینگ می باشد. قارچ های این گ روه بسیاری از خانواده های بازیدومیست و بعضی از آسکومیست ها با اندام های بارده مانند Tuberales و Helotiales و Eurotiales و بعضی از قارچ های ناقص مانند Cenococcum را شامل می شود. احتیاجات قارچهای اکتومیریز شامل منبع کربن، منبع نیتروژن، ذخیره فسفات و پتاسیم می باشد. به طور کلی قارچ های اکتومیکوریز از لحاظ حرارتی حالت میانه گرمایی با محدوده حرارتی 18-25 درجه سانتیگراد را دارند و از لحاظ اسیدیته مورد نیاز اکثراً اسید دوست با pH اپتیمم 4-5 و یا 3/5-6 هستند و اکثراً هوازیند. عموماً نسبت به نور غیرفعال می باشند و از لحاظ وابستگی رطوبتی نیز بیشترین آنها قادر به تحمل پتانسیل های اسمزی پائین می باشند.

کلمات کلیدی:

قارچ اکتومیکوریز، توسعه پایدار، کیفیت خاک، نیتروژن و فسفر، درخت و درختچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/253074>

